

Sådan var beskrivelsen af det her forslag, og dermed er det også en beskrivelse af virkeligheden i dag, nemlig at den enkelte arbejder på gulvet ikke bare kan gå hen og aftale deltid. Man skal igennem et system, og man skal opfylde nogle ganske særlige krav, som nogle andre end en selv fortolker. Det er det, vi er modstandere af.

Kl. 16.25

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Jan Petersen, og så tror jeg, at vi kan gå til ordførerrækken igen.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Til hr. Flemming Oppfeldt: Det havde måske været nyttigt at overvære foretrædet for Coloplasts medarbejdere, for det eksempel, der spillede en rolle i Kvindeligt Arbejderforbunds blad, viste jo, at der nede på gulvet var mennesker, der ønskede deltid. Og hvad var realiteten? Det var, at det var arbejdsgiveren, der sagde nej. Det var ikke overenskomsten. Det var ikke de barrierer, der var de reelle. Det var, at arbejdsgiveren sagde nej. Tillidsrepræsentanten støttede de pågældende medarbejdere, men det var arbejdsgiversiden, der sagde nej.

Og det problem gør det her forslag ikke noget som helst ved. Det gør det ikke. Men det, det selvfølgelig kan gøre, er, at den stærke part kan trække den enkelte ud af overenskomsten og sige: Du, skulle vi ikke lave en aftale om deltid; i øvrigt skal jeg snart til at indskrænke produktionen. Der er kun to, der deltager i samtalen.

Hr. Ulrik Kragh mener jo, at jeg vil komme dårligt af sted med at holde tillidsrepræsentanten ude; nu er det jo slet ikke mit ærinde. Mit ærinde er at få beskæftigelsesministeren til at svare på, om tillidsrepræsentanten har ret til at være der eller ikke har ret, om arbejdsgiveren kan nægte tillidsrepræsentanten deltagelse deri, eller bankrådgiveren eller bedstemoderen for den sags skyld, eller om tillidsrepræsentanten har ret til at være med til samtalen. Det kunne vi ikke få et ordentligt svar på i går. Vi har stadig væk ikke fået det.

Må jeg så slutte med at sige til fru Irene Simonsen, som spørger, om vi skal lovgive ud fra de få eksempler: Er det ikke det, regeringen er i gang med? Der er jo de få eksempler, og vi har ikke engang kunnet få dem på bordet. Beskæftigelsesministeren har 25 eller deromkring, men han har fravalgt at trække dem ind i debatten.

Jo, vil jeg sige til fru Irene Simonsen, man skal som lovgiver, hvis man vel at mærke går ind i lovgivningen, skabe en retsstilling, der gør, at man er i stand til at håndtere de brodne kar. Det skal man i øvrigt også som overenskomstforhandler. Det er jo det, det handler om. Og det er jo for at beskytte mod dem, der ikke opfører sig civiliseret. Hr. Ulrik Kragh har sagt, at der er brodne kar på området. Det, jeg så siger, er, at den overenskomstsmæssige beskyttelse er bedre. Det her åbner for, at flere brodne kar kan bruge det, og præmissen for beskyttelsen er for dårlig.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Bent Bøgsted som ordfører.

Jeg synes, at man skal vente med sine korte bemærkninger, til man har hørt, hvad der bliver sagt.

Bent Bøgsted (DF):

Ja, men det var jo, hvad man kunne forvente, altså at der blev markeret, inden jeg nåede op på talerstolen, så det glæder mig da. For når jeg tænker tilbage på, hvad der skete før valget, så var der, efter hvad jeg har fået at vide, næsten aldrig nogen, der markerede, når Dansk Folkeparti var oppe som ordfører. Jo, hr. Søren Søndergaard var flittig til det, men bortset fra det, var der ikke ret mange, der markerede, så det er noget helt nyt.

Dansk Folkeparti var fra starten skeptisk over for deltidsloven, og det har vi aldrig lagt skjul på, for vi var klar over, at den kunne give nogle problemer. Vi var selvfølgelig ikke klar over, at Socialdemokratiet og fagbevægelsen gjorde den til det problem, som den tilsyneladende er nu, for vi mener stadig væk ikke, at den giver de store problemer, slet ikke efter de ændringer, vi har fået igennem. Før vi fik de ændringer igennem, var vi klar over, at der var problemer.

Vi har fået delt bevisbyrde igennem, og for at der ikke skal være nogen tvivl om det, så kørte vi frem med det ret kort efter, at lovforslaget var sendt ud til høring. Så delt bevisbyrde er absolut ikke noget, der er kommet efter eksperthøringen. Det er en kraftig forbedring af retssikkerheden for den enkelte lønmodtager, da de kun skal sandsynliggøre, at der er tale om afskedigelse på grund af nej til deltid. Det er arbejdsgiveren, der skal bevise resten.

En lønmodtager og arbejdsgiver kan kun aftale deltid i ansættelsesforholdet, og det betyder, at hvis lønmodtageren efter at have været på deltid af en eller anden årsag ønsker at stoppe